

lige Meninger, om man var berettiget til at afafte mig en Oplysning eller ikke, men jeg troer ikke, at der var forskjellige Meninger om, at mit Svar var affattet i høfslig Form, og de Grunde, som jeg havde anført, hvorfor jeg maatte svare som jeg gjorde, vare idetmindste ret gode; om man fandt dem tilfredsstillende, er en anden Sag, men i ethvert Tilfælde var det saaledes, at det ikke forjente at kvalificeres som et „schønøde Svar“. Da den ærede Rigsdagsmand her er fremkommen med Noget, som slet ikke forekommer mig at høre herhen, og jeg er nødt til at svare derpaa, vil mit Svar ogsaa komme til at angaae Noget, som ikke hører herhen. Det forrige Finantsudvalg begjærte af Finantsministeren at erholde en Gjenpart af Hertugdømmernes Budgetter; dertil svarede jeg, at, da Hertugdømmernes Budget ikke var udarbejdet for den kommende Tid, saa ansaae jeg mig ikke for beføiet dertil, og jeg kan slet ikke see, at deri er noget „schønøde Svar“. Grunden til, at jeg svarede, som jeg svarede, var simpel væden, at, da jeg antager Rigsdagens Omraade indskrænker sig til Kongeriget Danmark, saa vilde jeg ansee mig for ubeføiet til, i min Stilling som Finantsminister, at meddele Folkethingets Finantsudvalgs Oplysninger om disse Hertugdømmers Budget, saalange de ikke vare udarbejdede; det var simpel væden min Grund; om man finder den tilfredsstillende eller ikke, derom kan der, som sagt, være forskjellige Meninger, men jeg troer ikke, at der, efter denne yderligere Oplysning, kan være forskjellige Meninger om, at det Svar, jeg havde givet, ikke var „schønøde“, og jeg haaber derfor, at det nu maa staae i den ærede Rigsdagsmands Grindring, og at dette Argument ikke oftere lader sig bruge, enten det saa passer paa Sagen eller ikke. Naar den ærede Rigsdagsmand har været af den Mening, at der i den Omstændighed, at nogle Rigsdagsmand, som tilforn skulde have havt en anden Mening, nu have erkjendt, at den her omdebatterede § 30 ikke var hensigtsmæssig, skulde ligge, at de havde opgivet en gavnlig Opposition mod Regjeringen, saa er det virkelig noget Besynderligt, at man skulde være saa doctrinair, — og jeg troede mindst, at den ærede Rigsdagsmand

var det, men maaskee han er blevet det paa den senere Tid. (Hør!), — at man kun vilde gjøre Opposition, blot for at gjøre Opposition, og, naar man kommer til det Resultat, at det er hensigtsmæssigt at opgive Oppositionen paa et vist Punkt, hvor man tidligere har gjort den gjældende, saa troer jeg virkelig, at dette er fuldkommen vel foreneligt med de constitutionelle Begreber. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at her, hørerken hvad dette Punkt angaaer eller hvad de andre Punkter angaae, som have været Gjenstand for Discussion mellem de Herrer, saavel som mellem det opløste Folkethinges Finantsudvalg og mig, har været Spørgsmaal om større eller mindre Pengebevillinger, undtagen forsaavidt angaaer de ulykkelige Toldbodbygninger, hvor jeg da ogsaa har ligget under. I det Tilfælde lykkedes det den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts Ste Valgkreds (B. Christensen) at gjøre sin „nyttige“ Opposition gjældende, idet jeg ikke fik de forlangte Penge; men i alle de andre Punkter har der slet ikke været Spørgsmaal om Pengebevillinger, men Talen har blot dreiet sig om et reent constitutionelt Spørgsmaal, som var yderst delicat, fordi det stod i nøie Forbindelse med hele den nærværende vanfælske Stilling, hvori vi befinde os, og jeg var i den Nødvendighed at maatte, som Hs. Majestæts Finantsminister for de ikke her repræsenterede Landsdele, gjøre Indsigelse mod visse Tilføiningers Optagelse i Finantsloven, som ikke gif ud paa Beparelser, men paa visse Indskrænkninger, som jeg paa det Standpunkt, hvorpaa jeg maatte sætte mig, ikke troede at kunne tilraade. Det er altsaa der ved aldeles ikke betaget enten den ærede Rigsdagsmand eller Andre, at gjøre Opposition mod Udgifter til Finantsministeriet, og jeg troer ogsaa, at Thinget har tilstrækkelig erfaret, at en saadan Opposition kan have sin Virkning, ikke blot med Hensyn til det, der er nægtet nu, men ogsaa med Hensyn til det, som jeg har undladt at optage paa nærværende Finantsforslag, af den Grund, at det opløste Folkethinges Finantsudvalg havde erklæret sig derimod. Det vil saaledes vistnok ingenlunde være undgaaet de ærede Herrer's Opmærksom-